

**TYÖLÄISTEN JA SOTILAIKEN
EDUSTAJAIN NEUVOSTOJEN TOINEN
YLEISVENÄLÄINEN EDUSTAJAKOKOUS⁶²**

LOKAKUUN 25 JA 26 (MARRASKUUN 7 JA 8) pñä 1917

ЕЖЕДНЕВНАЯ ВЕЧЕРНЯЯ ГАЗЕТА

РАБОЧИЙ И СОЛДАТЪ

Органъ Петроградскаго Совета Рабочихъ и Солдатскихъ Депутатовъ.

№ 9 (в томъ) 15 к.
в с. на дни 20 к.

№ 9. Четвергъ, 26 Октября (8 ноября нов. ст.) 1917 года.

№ 9.

Адресъ Коммуны в редакцію: Спасская Вислицына, 3-й этажъ, комната № 30 (т.ч. 310-36, 408-43, 49-50, соедин. с. т. № 76 20)

РАБОЧИМЪ, СОЛДАТАМЪ И КРЕСТЬЯНАМЪ!

Второй Всероссийскій Съездъ Советовъ Рабочихъ и Солдатскихъ Депутатовъ открылся. На немъ представлено громадное большинство Советовъ. На съездъ присутствуетъ и рядъ делегатовъ отъ крестьянскихъ Советовъ. Полномочія соглашательскаго Ц. Ц. К. окончены. Опираясь на волю громаднаго большинства рабочихъ, солдатъ и крестьянъ, отправляя на совершившееся въ Петроградъ победоносное возстаніе рабочихъ и гарнизона, Съездъ беретъ власть въ свои руки.

Временное Правительство низложено. Большинство членовъ Временнаго Правительства уже арестовано.

Советская власть предонитъ немедленный демократическій миръ войнъ народамъ и немедленное перемиріе на всѣхъ фронтахъ. Она обезпечиваетъ безвозмездную передачу помѣщичьихъ, удѣльныхъ и монастырскихъ земель въ распоряженіе крестьянскихъ комитетовъ, отстоитъ права солдата, проведетъ полную демократизацію арміи, установитъ рабочій контроль надъ производствомъ, обезпечитъ своевременный сомывъ Учредительнаго Собранія, обезпечитъ доставку хлеба въ города и предметовъ первой необходимости въ деревни, обезпечитъ всѣмъ націямъ, населяющимъ Россію, подлинное право на самоопредѣленіе.

Съездъ постановляетъ: вся власть на мѣстахъ переходитъ къ Советамъ Рабочихъ, Солдатскихъ и Крестьянскихъ депутатовъ, которые и должны обезпечить подлинный революціонный порядокъ.

Съездъ призываетъ солдатъ въ окопахъ къ бдительности и стойкости. Съездъ Советовъ увѣренъ, что революціонная армія сумеетъ защитить революцію отъ всякихъ посягательствъ империализма, пока новое правительство не добьется заключенія демократическаго мира, который оно непосредственно предложитъ всѣмъ народамъ. Новое Правительство приметъ всѣ мѣры къ тому, чтобы обезпечить революціонную армію всѣмъ необходимымъ, путемъ рѣшительной политики реквизицій и обложенія имущихъ классовъ, а также улучшить положеніе солдатскихъ семей.

Корниловцы — Керенскій, Калединъ и др. дѣлаютъ попытки вести войну на Петроградъ. Несколько отрядовъ, обманнымъ путемъ двинутыхъ Керенскимъ, перешли на сторону возставшаго народа.

Солдаты, окажите активное притиводѣйствіе корниловцу Керенскому! Будьте на сторожѣ!

Жельзнодорожники, останавливайте всѣ эшалоны, посылаемые Керенскимъ на Петроградъ!

Солдаты, рабочие, служащіе, — въ вашихъ рукахъ судьба революціи и судьба демократическаго мира!

ДЛЯ ЗДРАВСТВУЕТЪ РЕВОЛЮЦІЯ!

*Всероссійскій Съездъ Советовъ
Рабочихъ и Солдатскихъ Депутатовъ.
Делегаты отъ Крестьянскихъ Советовъ.*

„Rabotshi i Soldat“ lehden 9. numeron etusivu
lokakuun 26 (marraskuun 8) pñä 1917

Pienennetty

1

TYÖLÄISILLE, SOTILAILLE JA TALONPOJILLE!

Työläisten ja sotilaiden edustajain Neuvostojen toinen yleisvenäläinen edustajakokous on avattu. Siinä on edustettuna Neuvostojen valtava enemmistö. Edustajakokouksessa on läsnä myös useita talonpoikien Neuvostojen edustajia. Sovittelukantaisen Toimeenpanevan Keskuskomitean valtuusaika on päättynyt. Työläisten, sotilaiden ja talonpoikien valtaenemmistön tahdon nojalla, Pietarissa tapahtuneen työläisten ja varuskunnan voittoisan kapinan nojalla edustajakokous ottaa vallan käsiinsä.

Väliaikainen hallitus on kukistettu. Suurin osa Väliaikaisen hallituksen jäsenistä on jo vangittu.

Neuvostovalta tarjoaa viipymätöntä demokraattista rauhaa kaikille kansoille ja viipymätöntä välirauhaa kaikilla rintamilla. Neuvostovalta turvaa tilanherrain, hallitsijasuuvun ja luostarien maiden luovuttamisen talonpoikaiskomiteain haltuun ilman korvausta, se suojaa sotamiehen oikeudet panemalla toimeen sotaväen täydellisen demokratisoinnin, saattaa käytäntöön työväenvalvonnan tuotantoon nähden, turvaa Perustavan kokouksen koollekutsumisen aikanaan, huolehtii viljan hankinnasta kaupunkeihin ja tärkeimpien välttämättömyystarvikkeiden toimittamisesta maaseudulle, turvaa kaikille Venäjällä asuville kansoille todellisen itsemääräämisoikeuden.

Edustajakokous päättää: kaikki paikallinen valta siirtyy työläisten, sotilaiden ja talonpoikain edustajain Neuvostoille, ja juuri näiden on turvattava todellinen vallankumouksellinen järjestys.

Edustajakokous kehottaa taisteluhaidoissa olevia sotilaita pysymään valppaina ja järkkymättöminä. Neuvostojen edustajakokous on varma siitä, että vallankumouksellinen

sotaväki kykenee suojaamaan vallankumouksen kaikilta imperialismin päällekkäämisyrityksiltä, kunnes uusi hallitus saa solmituksi demokraattisen rauhan, jota se tarjoaa välittömästi kaikille kansoille. Uusi hallitus ryhtyy kaikkiin toimenpiteisiin turvatakseen vallankumouksellisen sotaväen kaikella, mitä se tarvitsee, noudattamalla omistaviin luokkiin nähden jyrkkää omaisuuden takavarikointi- ja verotuspolitiikkaa, sekä parantaa sotilaitten perheiden asemaa.

Kornilovilaiset — Kerenski, Kaledin y.m. — yrittävät tuoda sotajoukkoja Pietaria vastaan. Osa niistä joukko-osastoista, jotka Kerenski on saanut petoksella liikkeelle, on siirtynyt kapinaannousseen kansan puolelle.

Sotamiehet, toimikaa tarmokkaasti kornilovilaista Kerenskiä vastaan! Olkaa varuillanne!

Rautatieläiset, pysäyttäkää kaikki sotilasjunat, jotka Kerenski lähettää Pietaria vastaan!

Sotamiehet, työläiset ja toimitsijat, — vallankumouksen kohtalo ja demokraattisen rauhan kohtalo on teidän käsissä!

Eläköön vallankumous!

*Työläisten ja sotilaiden edustajain
Neuvostojen yleisvenäläinen
edustajakokous*

Talonpoikain Neuvostojen edustajat

„Rabotshi i Soldat“ № 9,
lokakuun 26 (marraskuun 8) pnä 1917

Julkaistaan
„Rabotshi i Soldat“ lehden-
tekstin mukaan

2

SELOSTUS RAUHASTA
LOKAKUUN 26 (MARRASKUUN 8) pnä

Kysymys rauhasta on päivänpolttava kysymys, nykyhetken kipeä kysymys. Siitä on puhuttu ja kirjoitettu paljon, ja nähtävästi kaikki tekin olette sitä paljon pohtineet. Sallikaa siis minun ryhtyä heti lukemaan julistusta, joka teidän valitsemanne hallituksen tulee julkaista.

DEKREETTI RAUHASTA

Lokakuun 24 ja 25 päivän vallankumouksen luoma ja työläisten, sotilaiden ja talonpoikain edustajain Neuvostoihin nojautuva työläisten ja talonpoikain hallitus ehdottaa kaikille sotaikäyville kansoille ja niiden hallituksille, että aloitetaan viipymättä neuvottelut oikeudenmukaisen demokraattisen rauhan solmimiseksi.

Oikeudenmukaisena eli demokraattisena rauhana, jota sodan näännyttämien, uuvuttamien ja runtelemien työläisten ja työtätekevien luokkien valtaenemmistö janoaa kaikissa sotaikäyvissä maissa,— rauhana, jota Venäjän työläiset ja talonpojat ovat vaatineet mitä jyrkimmin ja päättäväisimmin tsaarin monarkian kukistamisen jälkeen,— tällaisena rauhana hallitus pitää viipymätöntä rauhaa ilman aluevaltauksia eli annektointia (s.o. ilman vieraiden maa-alueiden anastusta, ilman vieraiden kansallisuuksien väkivaltaista yhdistämistä itseensä) ja ilman sotakorvauksia.

Venäjän hallitus ehdottaa kaikille sotaikäyville kansoille, että tällainen rauha solmitaan viipymättä, ja julistaa olevansa valmis ryhtymään sitä varten kaikkiin ratkaiseviin toimenpiteisiin heti, ilman vähäisintäkään

viivyttelyä, ennen kuin kaikkien maiden ja kaikkien kansakuntien kansanedustajain täysivaltaiset kokoukset vahvistavat lopullisesti kaikki tällaisen rauhan ehdot.

Yleensä kansanjoukkojen ja erikoisesti työtätekevien luokkien oikeudenmukaisuuskäsityksiä vastaavasti hallitus tarkoittaa annektoinnilla eli vieraiden alueiden anastuksella jokaista pienen tai heikon kansallisuuden liittämistä suureen tai voimakkaaseen valtakuntaan ilman tämän kansallisuuden tarkasti, selvästi ja vapaaehtoisesti ilmaisemaa suostumusta ja halua, riippumatta siitä, milloin tämä väkivaltainen liittäminen on tapahtunut, riippumatta myöskään siitä, miten kehittynyt tai takapajuinen tuo väkivaltaisesti liitettävä tai väkivaltaisesti jonkin valtakunnan puitteissa pidettävä kansa on, ja vihdoinkin riippumatta siitä, asuuko tämä kansa Euroopassa vai kaukaisissa valtamerentakaisissa maissa.

Jos jotakin kansaa pidetään väkivaltaisesti jonkin valtakunnan puitteissa, jos sille vastoin sen ilmaisemaa tahtoa — samantekevää, onko tämä tahto tuotu julki sanomalehdissä, kansankokouksissa, puolueiden päätöksissä vai kansallisuussortoa vastaan suunnattujen levottomuuksien ja kapinoiden muodossa — ei anneta oikeutta ratkaista vapaalla äänestyksellä (ilman pienintäkään pakkoa ja niin, että valloitushaluinen tai yleensä voimakkaampi kansakunta vie pois kaikki sotajoukkonsa) sen valtiollista olemuotoa koskevaa kysymystä, niin sen liittäminen on anektointia, t.s. anastusta ja väkivaltaa.

Tämän sodan jatkamista sen takia, miten voimakkaat ja rikkaat kansakunnat voisivat jakaa keskenään valloittamansa heikot kansallisuudet, hallitus pitää mitä raskaimpana rikoksena ihmiskuntaa kohtaan, ja se julistaa juhlallisesti olevansa valmis allekirjoittamaan heti rauhan ehdot, jotka tekevät lopun tästä sodasta edellämäinituilla, poikkeuksetta kaikille kansoille yhtä oikeudenmukaisilla ehdoilla.

Samalla hallitus julistaa, ettei se suinkaan pidä edellä esitettyjä rauhanehdoja uhkavaatimuksen luontoisina, t.s. se suostuu harkitsemaan kaikenlaisia muitakin rauhanehdoja ja kehottaa vain, että mikä sotaikävä maa hyvänsä esittäisi ne mahdollisimman pian ja että rauhan ehdot esitettäisiin täysin selvästi ja ehdottomasti ilman mitään kaksimielisyyttä sekä ilman mitään salassapitoa.

Hallitus lakkauttaa salaisen diplomatian ja omasta puolestaan lausuu julki vakaan aikomuksensa käydä kaikki neuvottelut aivan julkisesti koko kansan nähden sekä ryhtyä viipymättä julkaisemaan täydellisesti ne salaiset sopimukset, jotka tilanherrain ja kapitalistien hallitus vahvisti tai solmi vuoden 1917 helmikuusta lokakuun 25 päivään kuluneena aikana. Hallitus julistaa heti ja ehdottomasti kumotuksi näiden salaisten sopimusten koko sisällön, koska niiden tarkoituksena, niin kuin on useimmassa tapauksessa ilmennyt, on voittojen ja etuoikeuksien hankkiminen venäläisille tilanherroille ja kapitalisteille tai isovenäläisten aluevaltausten säilyttäminen tai laajentaminen.

Ehdottaessaan kaikkien maiden hallituksille ja kansoille, että viipymättä aloitetaan julkiset neuvottelut rauhan solmimisesta, hallitus lausuu omasta puolestaan olevansa valmis käymään näitä neuvotteluja niin kirjallisesti, lennättimen välityksellä, kuin myös eri maiden edustajain välisten neuvottelujen avulla tahi näiden edustajain konferenssissa. Tällaista neuvottelujen helpottamiseksi hallitus nimittää puolueettomiin maihin täysivaltaisen edustajansa.

Hallitus ehdottaa kaikkien sotaakäyvien maiden hallituksille ja kansoille välirauhan viipymätöntä solmimista ja samalla pitää omasta puolestaan toivottavana, että tämä välirauha solmitaan vähintään 3 kuukaudeksi, t.s. niin pitkäksi ajaksi, että sen kuluessa voidaan aivan hyvin käydä loppuun rauhanneuvottelut poikkeuksetta kaikkien sotaan mukaan vedettyjen tai siihen pakosta osallistuvien kansojen tai kansakuntien edustajain osanotolla sekä kutsua koolle kaikkien maiden kansanedustajain täysivaltaiset kokoukset rauhanehtojuen lopullista vahvistamista varten.

Kääntyessään tällä rauhantarjouksella kaikkien sotaakäyvien maiden hallitusten ja kansojen puoleen, Venäjän väliaikainen työläisten ja talonpoikain hallitus kääntyy samalla erikoisesti ihmiskunnan kolmen edistyneimmän kansakunnan ja nykyiseen sotaan osallistuvan suurimman valtakunnan: Englannin, Ranskan ja Saksan valveutuneiden työläisten puoleen. Näiden maiden työläiset ovat tehneet suurimpia palveluksia edistyksen ja sosialismin asialle, sellaisia kuin ovat chartismin suuret esikuvat Englannissa, Ranskan proletariaatin suorittamat useat vallankumoukset, joilla on ollut maailmanhistoriallinen merkitys,

ja lopuksi Saksassa käyty sankarillinen taistelu poikkeuslakia vastaan sekä maailman kaikille työläisille esimerkiksi kelpaava pitkälinen, sitkeä ja kurinalainen työ Saksan proletaaristen joukkojärjestöjen luomiseksi. Kaikki nämä proletaarisen sankaruuden ja historiallisen luomistyön esikuvat ovat meille takeena siitä, että mainittujen maiden työläiset käsittävät heidän osalleen nyt langenneet tehtävät ihmiskunnan vapauttamisessa sodan kauhuista ja sen seurauksista ja että monipuolisella, päättävällä ja rajattoman tarmokkaalla toiminnallaan nämä työläiset auttavat meitä viemään menestyksellä päätökseen rauhan asian sekä samalla väestön työtätekevien ja riistettyjen joukkojen vapauttamisen kaikkinaisesta orjuudesta ja riistosta.

Lokakuun 24 ja 25 päivän vallankumouksen luoman ja työläisten, sotilaiden ja talonpoikain edustajain Neuvostoihin nojautuvan työläisten ja talonpoikain hallituksen on aloitettava heti rauhanneuvottelut. Meidän vetoomuksemme on saatettava sekä hallitusten että kansojen tietoon. Emme voi sivuuttaa hallituksia, koska rauhan solmimisen mahdollisuus voisi siten viivästyä, jota kansan hallitus ei voi sallia, mutta meillä ei ole mitään oikeutta olla vetoamatta samalla myös kansoihin. Hallitukset ja kansat ovat kaikkialla eri mieltä keskenään, ja siksi meidän on autettava kansoja puuttumaan sodan ja rauhan kysymyksiin. Me tulemme tietenkin kaikin keinoin puolustamaan koko ohjelmaamme ilman aluevaltauksia ja sotakorvauksia solmittavasta rauhasta. Emme anna periksi siitä, mutta meidän on riistettävä vihollisiltamme mahdollisuus sanoa, että heidän ehtonsa ovat toisenlaiset ja että siksi on turhaa ruveta neuvottelemaan kanssamme. Ei, meidän on riistettävä heiltä tuo etuisuus, ehtojamme ei pidä asettaa uhka-vaatimuksena. Siksi ehdotukseen onkin otettu kohta, jossa sanotaan, että otamme harkittavaksemme kaikenlaiset rauhanehdot, kaikki ehdotukset. Otamme harkittavaksemme — se ei vielä merkitse, että me hyväksymme ne. Esitämme ne Perustavan kokouksen käsiteltäväksi, jolla sitten on valta päättää, mihin voidaan ja mihin ei voida myöntyä. Me taistelemme hallitusten harjoittamaa petosta vastaan, hallitusten, jotka kaikki sanoissa puhuvat rauhasta ja oikeudenmukaisuudesta, mutta todellisuudessa käyvät

rosvomaisia anastussotia. Yksikään hallitus ei sano kaikkea, mitä sillä on mielessä. Me sen sijaan vastustamme salaista diplomatiaa ja tulemme toimimaan julkisesti koko kansan nähdessä. Emme sulje emmekä ole sulkeneet silmiämme vaikeuksilta. Sotaa ei voida lopettaa kieltäytymällä siitä, eikä toinen sotaikäyvästä puolista voi yksinään lopettaa sotaa. Ehdotamme kolmen kuukauden välirauhaa, mutta emme kieltäydy lyhyemmästäkään aikamäärästä, jotta nääntynyt sotaväki voisi edes jonkin aikaa hengähtää vapaasti, ja sitä paitsi kaikissa kulttuurimaissa on kutsuttava koolle kansankokoukset käsittelemään rauhanehtoja.

Ehdottaessamme välirauhan viipymätöntä solmimista me käännyimme niiden maiden valvutuneen työväen puoleen, jotka ovat tehneet paljon proletaarisen liikkeen kehittämiseksi. Käännyimme nimenomaan Englannin työläisten puoleen, missä oli chartismiliike, Ranskan työläisten puoleen, jotka ovat monissa kapinoissa osoittaneet luokkatietoisuutensa koko voiman, samoin Saksan työläisten puoleen, jotka ovat kestäneet taistelun sosialistilakia vastaan ja luoneet mahtavat järjestöt.

Maaliskuun 14 päivän manifestissa me kehoitimme kukistamaan pankkiirit, mutta itse jätimme omat pankkiirimme kukistamatta ja vieläpä menimme liittoon heidän kanssaan. Nyt olemme kukistaneet pankkiirien hallituksen.

Hallitukset ja porvaristo panevat kaikki voimansa liikelle liittyäkseen yhteen ja hukuttaakseen veriin työläisten ja talonpoikain vallankumouksen. Mutta kolme sota-vuotta ovat opettaneet joukkoja kylliksi. Neuvostoliike muissa maissa, Saksan laivaston kapina, jonka pyöveli Vilhelmin junkkerit kukistivat. Ja lopuksi on muistettava, että emme asu missään Afrikan perukoilla, vaan Euroopassa, missä kaikki voi tulla nopeasti yleiseen tietoon.

Työväenliike saa yliotteen ja raivaa tien rauhaan ja sosialismiin. (Kauan jatkuneita suosiosoituksia.)

„Izvestija TsIK“ № 208,

lokakuun 27 pnä 1917

„Pravda“ № 171,

marraskuun 10 (lokakuun 28) pnä 1917

Julkaistaan: selostus „Pravda“ lehdessä

tekstin mukaan;

dekreetti „Izvestija TsIK“ lehdessä

tekstin mukaan

3

LOPPULAUSUNTO RAUHAA KOSKEVAN SELOSTUKSEN
JOHDOSTA
LOKAKUUN 26 (MARRASKUUN 8) pnä

En ryhdy koskettelemaan julistuksen yleistä luonnetta. Hallitus, jonka teidän edustajakokouksenne muodostaa, voi tehdä muutoksiakin vähemmän oleellisiin kohtiin.

Vastustan päättävästi sitä, että rauhanvaatimuksemme laadittaisiin uhkavaatimuksen sävyyn. Sen esittäminen uhkavaatimuksena saattaisi tulla turmiolliseksi koko asiallemme. Emmehän voi vaatia, että jokin vähäpätöinen poikkeaminen vaatimuksistamme antaisi imperialistisille hallituksille tilaisuuden sanoa, että meidän peräänantamattomuutemme takia ei saatu aikaan rauhanneuvotteluja.

Lähetämme vetoamuksemme kaikkialle, joten se tulee kaikkien tietoon. Ei siis voida salata niitä ehtoja, jotka meidän työläis- ja talonpoikaishallituksemme on esittänyt.

Ei voida salata tietoa meidän työläis- ja talonpoikaisvallankumouksestamme, joka on kukistanut pankkiirien ja tilanherrain hallituksen.

Uhkavaatimuksena esitettyyn rauhanvaatimukseen hallitukset voisivat olla vastaamatta, mutta meidän esittämämme sanamuotoon niiden on pakko vastata. Tietäköön jokainen, mitä heidän hallituksillaan on mielessä. Me emme tahdo salata asioita. Tahdomme, että hallitus olisi aina maansa yleisen mielipiteen valvonnan alaisena.

Mitä jonkin etäisen kuvernementin talonpoika sanoisi, jos hän ei saisi meidän ultimatiivisuutemme takia tietää, mitä jokin toinen hallitus tahtoo. Hän sanoisi: toverit, miksi olette tehneet mahdottomaksi toisenlaisten rauhanehtojen esittämisen. Minä olisin pohtinut niitä, olisin harkinnut niitä ja sitten olisin antanut Perustavaan

kokoukseen valitsemilleni edustajille ohjeet, miten heidän olisi meneteltävä. Olen valmis taistelemaan vallankumouksellisesti oikeudenmukaisten ehtojen puolesta, elleivät hallitukset suostu niihin, mutta eräisiin maihin nähden voi olla sellaisia ehtoja, että olen valmis ehdottamaan noille hallituksille, että ne jatkaisivat taistelua itse. Meidän aikomustemme täydellinen toteuttaminen riippuu yksinomaan koko kapitalistisen järjestelmän kukistamisesta. Näin saattaa talonpoika sanoa meille, ja hän syyttää meitä liiallisesta peräänantamattomuudesta ja pikkumaisuudesta, silloin kun meidän tärkein tehtävämme on paljastaa porvariston sekä sen hallituksen johtoon asetettujen kruunattujen ja kruunaamattomien pyövelien koko inhottavuus ja heittiömäisyys.

Me emme voi emmekä saa antaa hallituksille tilaisuutta piiloutua peräänantamattomuutemme taakse ja salata kansoilta, miksi niitä lähetetään teurastettavaksi. Tämä on kylläkin vain pisara, mutta emme voi emmekä saa hylätä tätä pisaraa, joka kovertaa porvarillisen anastuspolitiikan kiveä. Ehtojemme esittäminen uhkavaatimuksena helpottaisi vihollistemme asemaa. Mutta me näytämme kaikki ehdot kansalle. Me panemme ehtomme kaikkien hallitusten eteen ja ne vastatkoot itse kansoilleen. Esitämme kaikki rauhan ehdotukset Perustavalle kokoukselle, sen päätettäväksi.

On vielä eräs kohta, johon teidän, toverit, on kiinnitettävä erikoista huomiota. Salaiset sopimukset on saatettava julkisuuteen. Aluevaltauksia ja sotakorvauksia koskevat pykälät on kumottava. Pykälää on monenlaisia, toverit,—ryövärihallituksethan ovat sopineet keskenään muustakin kuin ryöväyksistä, ja tällaisten sopimusten sekaan ne ovat sisällyttäneet sekä taloudellisia sopimuksia että erilaisia muita pykälää ystävällisistä naapuruussuhteista.

Me emme sido itseämme sopimuksilla. Emme anna pauloa itseämme sopimuksilla. Me hylkäämme kaikki ryöväykseen ja väkivaltaan tähtäävät pykälät, mutta kaikki sellaiset pykälät, jotka sisältävät ystävällisten naapuruussuhteiden ehtoja ja taloudellisia sopimuksia, me hyväksymme mielihyvin, niitä emme voi hylätä. Me ehdotamme väli rauhaa kolmeksi kuukaudeksi, valitsemme pitkän aikamäärän, sillä kansat ovat uupuneet, kansat janoavat lepoa tältä veriseltä teurastukselta, jota on jatkunut neljättä

vuotta. Meidän pitää ymmärtää, että kansojen on käsiteltävä rauhanehdot, tuotava tahtonsa ilmi parlamentin välityksellä, ja siihen on annettava määrätty aika. Me vaadimme pitkäaikaista välirauhaa, jotta taisteluhaudoissa oleva sotaväki saisi levähtää tuolta ainaisten teurastusten painajaiselta, mutta emme hylkää lyhyemmänkään välirauhan tarjouksia, vaan otamme ne harkittavaksemme ja meidän on ne hyväksyttävä, vieläpä siinäkin tapauksessa, jos meille ehdotetaan välirauhaa vain kuukaudeksi tai puoleksitoista. Myöskään välirauhanehdotusta emme saa esittää uhkavaatimuksena, koska emme saa antaa vihollisillemme tilaisuutta salata kansoilta totuutta piiloutumalla meidän peräänantamattomuutemme taakse. Se ei saa olla uhkavaatimuksen tapainen, sillä hallitus, joka ei halua välirauhaa, on rikollinen hallitus. Kun emme esitä välirauhanehdotustamme uhkavaatimuksena, niin siten me pakotamme hallitukset menettelemään kansan nähden rikollisten tavoin, eivätkä kansat tule kursailemaan, kun on kysymys sellaisista rikollisista. Meille saatetaan sanoa, että kieltäytyminen esittämästä sitä uhkavaatimuksena osoittaa meidän voimattomuuttamme, mutta on jo aika luopua koko porvarillisesta valheesta puheen ollessa kansan voimasta. Porvarillisen käsitystavan mukaan voima on sitä, kun joukot menevät sokeasti teurastettaviksi totellen imperialististen hallitusten käskyä. Porvaristo tunnustaa valtion voimakkaaksi vain silloin, kun se voi koko hallituskoneiston voimalla syöstä joukot sinne, minne porvarilliset vallanpitäjät haluavat. Meillä on toisenlainen käsitys voimasta. Meidän käsityksemme mukaan valtion voima on joukkojen valveutuneisuudessa. Valtio on voimakas silloin, kun joukot tietävät kaiken, voivat lausua mielipiteensä kaikista asioista ja ovat kaikkeen valmiit tietoisesti. Meillä ei ole syytä salata totuutta väsymyksestä, sillä mikäpä valtio ei olisi nykyään väsynyt, mikäpä kansa ei puhuisi siitä avoimesti? Ottakaamme Italia, jossa tämän väsymyksen takia on pitkän aikaa ollut vallankumouksellista liikehtimistä, jonka vaatimuksena on teurastuksen lopettaminen. Vai eikö Saksassa ole työläisten joukkomielenosoituksia, joissa esitetään tunnuksia sodan lopettamisesta? Eikö se Saksan laivaston kapinakin, jonka pyöveli Vilhelm apureineen tukahdutti niin armottomasti, johtunut väsymyksestä? Jos tuollaiset ilmiöt ovat mahdollisia niin kurin-

alaisessa maassa kuin Saksassa, jossa aletaan puhua väsymyksestä ja sodan lopettamisesta, niin meillä ei ole syytä pelätä, vaikka sanommekin saman asian suoraan, sillä se on totuus ja pitää paikkansa yhtä hyvin meihin kuin kaikkiin muihinkin sotaakäyviin ja vieläpä sodan ulkopuolella oleviin maihin nähden.

„Pravda“ № 171,
marraskuun 10 (lokakuun 28) pnä 1917

Julkaistaan „Pravda“ lehdessä
tekstin mukaan

4

SELOSTUS MAASTA
LOKAKUUN 26 (MARRASKUUN 8) pnä

Vallankumous on mielestämme todistanut ja osoittanut, kuinka tärkeää on, että kysymys maasta asetetaan selvästi. Aseellisen kapinan puhkeaminen, toisen vallankumouksen, Lokakuun vallankumouksen puhkeaminen todistaa selvästi, että maat on annettava talonpoikien haltuun. Nyt kukistettu hallitus ja sovitteluhenkiset menshevikki- ja eserräpuolueet tekivät rikoksen, kun ne erilaisilla tekosyillä viivyttelivät maakysymyksen ratkaisua ja juuri sillä saattoivat maan rappiotilaan ja talonpoikaiskapinaan. Niiden puheet maa-seudulla riehuvista pogromeista ja anarkiasta kuulostavat valheelta ja pelkurimaiselta petkutukselta. Missä ja milloin ovat järkevät toimenpiteet johtaneet pogromeihin ja anarkiaan? Jos hallitus olisi menetellyt järkevästi ja jos sen toimenpiteet olisivat olleet omiaan tyydyttämään talonpoikaisköyhälistön tarpeita, niin tokkohan talonpoikaiston keskuudessa olisi ilmennyt kuohuntaa? Mutta kaikki hallituksen toimenpiteet, joille Avksentjevin ja Danin Neuvostot antoivat hyväksymisensä, olivat tähdätyt talonpoikia vastaan ja pakottivat heidät nousemaan kapinaan.

Aiheutettuaan kapinan hallitus alkoi kirkua pogromeista ja anarkiasta, jotka se oli itse saanut aikaan. Se tahtoi tukahduttaa kapinan raudalla ja verellä, mutta vallankumouksellisten sotilaiden, matruusien ja työläisten aseellinen kapina lakaisikin sen itsensä pois tieltä. Työläisten ja talonpoikain vallankumoushallituksen on ratkaistava ensimmäiseksi maakysymys, — kysymys, joka voi rauhoittaa ja tyydyttää talonpoikaisköyhälistön suunnattomat joukot. **Luen teille ne kohdat dekreetistä, joka teidän Neuvostohallituksenne tulee julkaista. Tämän dekreetin eräeseen**

kohtaan on sisällytetty maanomiteoille tarkoitettu evästys, joka on laadittu talonpoikain edustajain paikallisneuvostojen laatimien 242 evästyksen perusteella.

DEKREETTI MAASTA

1) Tilanherrojen maanomistus lakkautetaan heti ilman mitään lunastusmaksua.

2) Tilanherrojen maatilat sekä kaikki hallitsijasuvun, luostarien ja kirkkojen maat kaikkine karjoineen ja kalustoineen, rakennuksineen ja kaikkine muine lisävarustuksineen siirtyvät toistaiseksi, Perustavaan kokoukseen saakka, volostien maanomiteoiden ja talonpoikain edustajain ujestineuvostojen määräysvaltaan.

3) Kaikkinainen tästä lähtien koko kansalle kuuluvan konfiskoitavan omaisuuden turmeleminen julistetaan valankumousoikeudessa rangaistavaksi raskaaksi rikokseksi. Talonpoikain edustajain ujestineuvostot ryhtyvät kaikkiin tarvittaviin toimenpiteisiin, jotta tilanherrojen maatiloja konfiskoitaessa säilytetään mitä ankarin järjestys, jotta määritellään, miten suuret ja nimenomaan mitkä maa-alat on konfiskoitava, sekä laaditaan tarkka luettelo kaikesta konfiskoitavasta omaisuudesta ja kaikki kansalle siirtyvä omaisuus maatiloilla kaikkine rakennuksineen, työvälineineen, karjoineen, muonavarastoineen y.m. otetaan mitä tarkimman vallankumouksellisen suojeluksen alaiseksi.

4) Suurten maauidustusten toteuttamisessa on kaikkialla siihen asti, kunnes Perustava kokous ne lopullisesti ratkaisee, pidettävä ohjeena seuraavaa talonpoikain evästystä, jonka „Talonpoikain Edustajain Yleisvenäläisen Neuvoston Tiedonantajan” („Izvestija Vserossiiskogo Soveta Krestjanskij Deputatov”) toimitus on paikallisten talonpoikain 242 evästyksen perusteella laatinut ja joka on julkaistu tämän „Izvestijan” 88. numerossa (Pietari, № 88, elokuun 19 pnä 1917).

5) Tavallisten talonpoikain ja tavallisten kasakkain maita ei konfiskoida.

Talonpoikain evästys maakysymyksestä

„Maakysymyksen koko laajuudessaan voi ratkaista vain koko kansaa edustava Perustava kokous.

Kaikkein oikeudenmukaisin maakysymyksen ratkaisu on oleva seuraava:

1) *Yksityisten maanomistusoikeus lakkautetaan ainoaaksi; maata ei saa myydä eikä ottaa, antaa vuokralle eikä pantata eikä millään muullakaan tavalla ottaa pois ja luovuttaa.*

Koko maa: *valtion, hallitsijasuvun, hovin, luostarien ja kirkon maat, possessiomaat, majoraattimaat*⁶³, *yksityisomistajain, yhteisöjen ja talonpoikain omistamat y.m. maat julistetaan menetetyksi ilman korvausta, ne muutetaan koko kansan omaisuudeksi ja siirtyvät kaikkien maataloustyötä tekevien käyttöön.*

Omistussuhteen mullistuksesta kärsimään joutuneille myönnetään vain oikeus saada yhteiskunnalta tukea siksi aikaa, mikä heille on välttämätöntä mukautuakseen uusiin toimeentuloehtoihin.

2) *Kaikki maan uumenet: malmit, nafta, kivihiili, suola y.m., samoin kuin metsät ja vesistöt, joilla on yleisvaltakunnallinen merkitys, siirtyvät valtion yksinomaiseen käyttöön. Kaikki pienet joet, järvet, metsät y.m. siirtyvät yhteisöjen käyttöön siten, että niiden käytöstä määräävät paikalliset itsehallintoelimet.*

3) *Niitä maita, joilla on korkeaa maanviljelyskulttuuria edustavia talouksia: puutarhoja, plantaaseja, taimitarhoja, puutaimistoja, kasvihuoneita y.m.s., ei saa jakaa, vaan ne muutetaan mallitiloiksi ja siirretään valtion tai maayhteisöjen yksinomaiseen käyttöön näiden talouksien laajuudesta ja merkityksestä riippuen.*

Tonttimaat, kaupunkien ja kylien maa-alat kotitaloutta palvelevine hedelmä- ja kasvitarhoineen jäävät nykyisten omistajiensa käyttöön, ja näiden palstojen suuruus ja niiden käytöstä perittävän veron suuruus määrätään lainsäädännöllisessä järjestyksessä.

4) *Hevossiittolat, valtion ja yksityisten omistamat rotukarjan ja siipikarjan siitos- ja jalostustilat y.m. konfiskoidaan, muutetaan koko kansan omaisuudeksi ja ne siirtyvät joko valtion tai maayhteisön yksinomaiseen käyttöön näiden tilojen suuruudesta ja merkityksestä riippuen.*

Kysymys lunastusmaksuista kuuluu Perustavan kokouksen ratkaistavaksi.

5) *Konfiskoitujen maatilojen koko karja ja talouskalusto siirtyy ilman lunastusmaksua valtion tai maayhteisön yksinomaiseen käyttöön näiden maatilojen suuruudesta ja merkityksestä riippuen.*

Karjan ja kaluston konfiskointi ei koske vähäisiä talonpoikia.

6) *Maankäyttöoikeuden saavat kaikki Venäjän valtakunnan kansalaiset (sukupuoleen katsomatta), jotka haluavat viljellä maata omalla työllään, perheensä voimin, tai osuuskuntana, ja vain siihen saakka, kun he kykenevät viljelemään sitä. Palkkatyön käyttöä ei sallita.*

Jos joku kyläyhteisön jäsenistä on tilapäisesti voimaton työntekoon kahden vuoden ajan, niin kyläyhteisö sitoutuu auttamaan häntä tänä aikana, kunnes hän saa työkykynsä takaisin, muokkaamalla hänen maansa yhteisön voimin.

Maanviljelijät, jotka ovat vanhuuden tai invaliditeetin takia menettäneet iäksi kykynsä viljellä maata itse, kadottavat oikeuden maankäyttöön, mutta sen korvaukseksi saavat valtiolta eläketurvan.

7) *Maankäytön pitää olla tasasuhtaista, t.s. maa jaetaan työtä tekevien kesken työ- tai kulutusnormin mukaan paikallisista oloista riippuen.*

Maankäytön muodon pitää olla aivan vapaa — talouksittain, huutoreina, yhteisö- tai arttelikäyttönä, miten eri kylissä tai asutuksissa päätetään.

8) Luovutuksen jälkeen kaikki maat joutuvat koko kansalle kuuluvaan maavarantoon. Maan jakamisesta työtätekevien kesken huolehtivat itsehallinnon paikallis- ja keskuselimet alkaen demokraattisesti ilman säätyjakoa muodostetuista kylä- ja kaupunkiyhteisöistä aina alueiden keskusvirastoihin saakka.

Väestön lisääntymistä sekä maatalouden tuottoisuuden ja kehitystason nousua vastaavasti maavaranto on aika ajoittain jaettava uudelleen.

Maaosuuksien rajoja muutettaessa on maaosuuden perusosan pysyttävä koskemattomana.

Poistuvien jäsenten maa joutuu takaisin maavarantoon, ja tällöin etuoikeus poistuneiden jäsenten maapalstojen saantiin on heidän lähimmillä omaisillaan ja poistuneiden nimeämällä henkilöillä.

Maahan käytetyistä lannokkeista tai perusteellisista maanparannustoista on suoritettava niiden arvon mukainen maksu, mikäli niistä koitua hyöty on jäänyt käyttämättä, kun maaosuus luovutetaan takaisin maavarantoon.

Jos joillakin paikkakunnilla käytettävissä olevan maan määrä ei ole riittävä koko paikallisväestön tyydyttämiseksi, niin liikaväestö on muutettava muualle.

Valtion on otettava tehtäväkseen muuton järjestäminen, samoin sen on kustannettava siirtolaisten muutto ja heidän varustamisensa maatalouskalustolla y.m.

Muutto suoritetaan seuraavassa järjestyksessä: ensin halukkaat maattomat talonpojat, sitten kelvottomat yhteisön jäsenet, rintamarkurit y.m.s. ja viimein joko arvan tai sopimuksen mukaan”.

Kaikki se, minkä tämä evästys sisältää koko Venäjän valvutuneiden talonpoikain valtaenemmistön ehdottomana tahdonilmaisuna, julistetaan väliaikaiseksi laiksi, joka toistaiseksi, Perustavaan kokoukseen saakka, saatetaan voimaan viipymättä, mikäli mahdollista, ja tietyiltä osiltaan sitä tarpeellista asteittaisuutta noudattaen, jonka määräävät talonpoikain edustajain ujestineuvostot.

Täällä kuuluu ääniä, että itse dekreetti ja evästys ovat sosialistivallankumouksellisten laatimia. Olkoon niin. Eikö ole samantekevää, kuka ne on laatinut, mutta demokraattisena hallituksena me emme voi sivuuttaa alimpien kansankerrosten päätöstä, vaikka olisimmekin eri mieltä siitä. Elämän koettelemuksissa, soveltaessaan tuota päätöstä käytäntöön, noudattaessaan sitä paikkakunnallaan, talonpojat tulevat itse ymmärtämään, mikä on totuus. Ja vaikkapa talonpojat menisivät edelleenkin sosialistivallankumouksellisten mukana ja vaikkapa he antaisivat tälle

puolueelle enemmistön Perustavaan kokoukseenkin, niin sittenkin me sanomme: olkoon niin. Elämä on paras opettaja, se näyttää, kuka on oikeassa, ja ratkaiskoot talonpojat tätä kysymystä toisesta päästä ja me toisesta päästä. Elämä pakottaa meidät lähentymään toisiamme vallankumouksellisen luomistyön yleisessä virrassa, uusien valtiollisten muotojen luomisessa. Meidän on pysyttävä elämän mukana, meidän on annettava kansanjoukoille täysi luomisvapaus. Vanha hallitus, joka kukistettiin aseellisella kapinalla, tahtoi ratkaista maakysymyksen muuttamattomana säilyneen vanhan tsaristisen virkavallan avulla. Mutta kysymyksen ratkaisemisen asemesta virkavalta vain taisteli talonpoikia vastaan. Jo kahdeksan kuukautta jatkuneen vallankumouksemme aikana talonpojat ovat oppineet yhtä ja toista, he tahtovat itse ratkaista kaikki maata koskevat kysymykset. Siksi me vastustamme kaikkia korjausesityksiä tähän lakiehdotukseen, emme halua tehdä sitä yksityiskohtaiseksi, sillä me laadimme dekreettiä emmekä toimintaohjelmaa. Venäjä on laaja ja paikalliset olosuhteet ovat siinä monenlaisia; me uskomme, että talonpoikaisto itse osaa paremmin kuin me ratkaista tämän kysymyksen oikein, juuri niin kuin pitääkin. Tapahtuuko se meidän vai eserrien ohjelman hengessä — eihän siitä ole kysymys. Asian ydin on se, että talonpoikaiston on päästävä lujaan varmuuteen siitä, että maaseudulla ei enää ole tilanherroja, että talonpojat itse saavat ratkaista kaikki kysymykset ja itse järjestää elämänsä. (Raikuvia suosionosoituksia.)

„Izvestija TsIK” № 209,
lokakuun 28 pnä 1917,
„Pravda” № 171,
marraskuun 10 (lokakuun 28) pnä 1917

Julkaistaan: selostus „Pravda” lehden
tekstin mukaan;
dekreetti „Izvestija TsIK” lehden
tekstin mukaan

5

PÄÄTÖS TYÖLAISTEN JA TALONPOIKAIN HALLITUKSEN
MUODOSTAMISESTA

Työläisten, sotilaiden ja talonpoikain edustajain Neuvostojen yleisvenäläinen edustajakokous päättää:

Maan hallintaa varten toistaiseksi, Perustavan kokouksen kokoontumiseen asti, muodostetaan työläisten ja talonpoikain väliaikainen hallitus, jota tullaan nimittämään Kansankomissaarien Neuvostoksi. Valtioelämän eri alojen johtaminen annetaan komissoille, joiden kokoonpanon on turvattava edustajakokouksen julistaman ohjelman toteuttaminen kiinteässä yhteistyössä työmiesten, työläisnaisten, matruusien, sotilaiden, talonpoikain ja toimitsijain joukkojärjestöjen kanssa. Hallitusvalta kuuluu näiden komissioiden puheenjohtajien kollegiolle, s.o. Kansankomissaarien Neuvostolle.

Kansankomissaarien toiminnan valvonta ja oikeus erottaa heidät virastaan kuuluu työläisten, talonpoikain ja sotilaiden edustajain Neuvostojen yleisvenäläiselle edustajakokoukselle ja sen Toimeenpanevalle Keskuskomitealle.

Kansankomissaarien Neuvosto muodostetaan tällä hetkellä seuraavista henkilöistä:

Neuvoston puheenjohtaja — *Vladimir Uljanov (Lenin)*;

Sisäasiain kansankomissaari — *A. I. Rykov*;

Maanviljelyksen — *V. P. Miljutin*;

Työasiain — *A. G. Shljapnikov*;

Sota- ja meriasiain alalla komitea, johon kuuluvat: *V. A. Ovsejenko (Antonov)*, *N. V. Krylenko* ja *P. J. Dybenko*;

Kauppa- ja teollisuusasiain — *V. P. Nogin*;

Kansanvalistuksen — *A. V. Lunatsharski*;

Finanssiasiaain — *I. I. Skvortsov (Stepanov)*;
Ulkoasiaain — *L. D. Bronstein (Trotski)*;
Oikeusasiaain — *G. I. Oppokov (Lomov)*;
Elintarvikeasiaain — *I. A. Teodorovitsh*;
Posti- ja lennätinlaitoksen — *N. P. Avilov (Glebov)*;
Kansallisuuksien asiaain puheenjohtaja — *J. V. Dzhu-
gashvili (Stalin)*.
Rautatieasiaain kansankomissaarin toimi jää väliaikai-
sesti avoimeksi.

„*Rabotshi i Soldat*” № 10.
lokakuun 27 (marraskuun 9) pnd 1917

Julkastaan
„*Rabotshi i Soldat*” lehdessä
tekstin mukaan